

KINH VÔ LƯỢNG PHÁ MA ĐÀ LA NI

Hán dịch: Đời Tống, Tây Vực Sa Môn CÔNG ĐỨC TRỰC cùng với HUYỀN SƯỞNG dịch

Phục hồi Phạm Chú và Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Phật trụ ở **Đại Lâm Trọng Các** (Giảng đường **Trọng Các** trong tinh xá **Đại Lâm**) tại **Tỳ Xá Ly** (Vaisāli) cùng với Chúng Đại Tỳ Kheo gồm một ngàn hai trăm năm mươi người đến dự.

Lúc đó Đức Thế Tôn lặng yên tự nghĩ:”Hóa Duyên sắp xong, nên buông xả Thọ Hành (tuổi thọ), sau ba tháng nữa sẽ Bát Niết Bàn (Parinirvāṇa)”

Bấy giờ Đức Như Lai ở chỗ đó liền sắc cho Trưởng Lão **Đại Mục Kiền Liên**: “Ông đi báo khắp các chúng Tỳ Kheo ở trong Đại Thiên Thế Giới, khiến tập hội cùng một lúc”

Mục Kiền Liên bạch Phật rằng: “Thưa vâng ! Con xin phụng Giáo”

Trong khoảng một niệm, đến đỉnh núi Tu Di, tuyên âm thanh lớn, khắp cõi Đại Thiên đều nghe. Liền có bốn mươi trăm ngàn Tỳ Kheo đột nhiên đến tập hội tại Đại Lâm Trọng Các. Các Tỳ Kheo đó đã thấy Đức Thế Tôn, đứng lễ bàn chân của Đức Phật rồi lui về trụ một bên.

Thời **Xá Lợi Phất** (Śāriputra) liền sinh niệm rằng: “Nay Ta cũng nên dùng sức thần thông đi đến nơi cư trú của các Tỳ Kheo Tăng trong ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, báo khắp tất cả bậc hành Thanh Văn Thừa, Bích Chi Phật Thừa, người học Đại Thừa đều nên khiến cho tập hội tại Đại Lâm Trọng Các.

Thời **Xá Lợi Phất** liền dùng thần lực đến nơi cư trú cả các Tỳ Kheo Tăng trong ba ngàn Đại Thiên Thế Giới, tuyên báo: “Hỡi tất cả bậc hành Thanh Văn Thừa, Bích Chi Phật Thừa, người học Đại Thừa. Nay có thể đều tập hội tại Đại Lâm Trọng Các”. Thời các Đại Chúng liền như lời nói ấy, đến nơi xong, cúi đầu lễ rồi lui ra trụ một bên

Khi ấy Đức Thế Tôn bảo các **Bồ Tát**:”Các ông đều nên đến tập hội cùng một lúc”

Thời **Bất Không Kiến Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Bất Xả Ác Thú Bồ Tát, Đoạn Nhất Thiết Hôn Ám Bồ Tát, Thí Nhất Thiết Bồ Tát, Trừ Nhất Thiết Ngại Bồ Tát, Quán Thế Âm Bồ Tát, Hương Tượng Bồ Tát, Tối Cao Biện Bồ Tát, Di Lạc Bồ Tát Ma Ha Tát....** đồng thời đều đến nơi Đức Như Lai ngự.

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo rằng:”Này các Thiện Nam Tử ! Nay ông có thể đến mười phương hằng hà sa các cõi Phật báo cho chúng Bồ Tát Ma Ha Tát... Kẻ đã được Vô Sinh Pháp Nhân với các Bồ Tát khác ở Trụ Bất Thoái cho đến các Đại Bồ Tát ở địa vị Nhất Sinh Bồ Xứ đều khiến cho tập hội”

Thời các Bồ Tát liền vâng theo Thánh Chỉ đến khắp mười phương, triệu Bồ Tát. Các Đại Sĩ ấy nghe lời tuyên cáo đều xưng “Lành thay ! Nguyện xin kính vâng”

Thời chín vạn ức trăm ngàn na do tha các Bồ Tát thấy đều đã được Vô Sinh Pháp Nhân. Lại có ba ức trăm ngàn na do tha Bồ Tát trụ Bất Thoái Chuyển. Lại có ức ngàn các Đại Bồ Tát , mỗi một vị đều là Nhất Sinh Bồ Xứ. Tất cả hàng Bồ Tát như vậy dùng sức thần thông ở trong một niệm thấy đều đến tập hội tại Đại Lâm Trọng

Các. Khi ấy Đại Chúng nhìn thấy Đức Thế Tôn xong, đĩnh lễ bàn chân của Đức Phật rồi lui ra trụ một bên.

Thời Xá Lợi Phất đã thấy mười phương các hàng Đại Bồ Tát thấy đều đến tập hội, liền sinh niệm rằng:”Lúc này, Ta nên thỉnh Đức Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác, hỏi tướng như vậy. Dùng điều Ta đã hỏi để chặt đứt sự nghi ngờ của tất cả các Bồ Tát, được Trí Biện sâu xa, ở hằng sa chỗ của Phật được nghe Diệu Pháp, chưa từng sinh một niệm bỏ mất, cho đến các hàng Bồ Tát chưa được Vô Thượng Bồ Đề đều nên tu bốn Hạnh **Tịnh Diệu** đó. Thế nào là bốn ? Một là **chúng sinh tịnh**, hai là **Pháp tịnh**, ba là **Biện tịnh**, bốn là **cõi Phật tịnh**.

Lại khiến cho Bồ Tát sinh bốn Chính Niệm. Thế nào là bốn ? Một là Chính niệm nơi thân, hai là chính niệm nơi miệng, ba là chính niệm nơi tâm, bốn là chính niệm nơi sinh.

Lại có bốn Pháp dần dần được vào sâu trong Đà La Ni Môn. Thế nào là bốn ? Một là được tuyên nói không tận khéo vào Đà La Ni Môn. Hai là biết các căn của chúng sinh, khéo liền chờ được vào nơi Đà La Ni Môn. Ba là biết nghiệp báo Hữu Vi, khéo liền cũng được vào nơi Đà La Ni Môn. Bốn là được Vô Sinh Pháp Nhẫn thâm sâu, mau được khéo vào Đà La Ni Môn.

Thời Xá Lợi Phất như điều đã niệm ấy, liền bạch Phật rằng:”Các Bồ Tát này muốn tu Tịnh Hạnh. Nguyên xin Đức Thế Tôn thương xót, vì họ tuyên nói khiến được tu hành”

Bấy giờ Đức Phật bảo Xá Lợi Phất rằng:”Các Hành Giả này phát tâm rộng lớn.

Nếu người muốn tu hành Pháp của Bồ Tát, lại muốn đối với Pháp, Tâm không có chỗ nhiễm dính, không lấy không bỏ thì các Hành Giả đó cần phải thọ trì, tụng niệm Đà La Ni Chú Thần Diệu Chương Cú như vậy:

1_ A nĩ

अनि

ANE

2_ A xí

अखि

AKHE

3_ Ma xí

मखि

MAKHE

4_ Tam mạn đá mục xí

समन्तमुखि

SAMANTA-MUKHE

5_ Dục đế

युक्ति

YUKTI

6_ Ni lục đế

निरुक्ति

DIRUKTI

7_ Ni lục đế

निरुक्ति

DIRUKTI

8_ Tư tỳ

𑀓𑀺

HILE

9_ Hỷ lệ

𑀓𑀺

HILI

10_ Kiếp tý

𑀓𑀸

KARPE

11_ Kiếp ba tý

𑀓𑀸𑀺

KARPAṢI

12_ Sa lệ

𑀓𑀺

SĀLE

13_ Bà la bạt đế

𑀓𑀺 𑀺𑀸

BALA-VATI

14_ Hỷ la lệ

𑀓𑀺𑀺

HILALE

15_ Hỷ lệ, hỷ lê lệ

𑀓𑀺 𑀓𑀺𑀺

HILI HILILE

16_ Hỷ la hỷ lệ

𑀓𑀺 𑀓𑀺

HILA HILE

17_ Già đế

𑀓𑀸

CANDE

18_ Già bàn nỉ

𑀓𑀸𑀺

CAVADE

19_ Già la già la nỉ

𑀓𑀸 𑀓𑀸𑀺

CARĀ CARADE

20_ Át hàng đế

𑀓𑀸𑀺

ANANTE

21_ A lan nỉ

𑀓𑀸𑀺

ALĀMNI

22_ Niết vị đề

𑀓𑀸𑀺

NIRMADE

23_ Niết bạt đa nĩ

निर्वपद्

NIRVAPADE

24_ Nặc xà đế

निर्जते

NIRJATE

25_ Nĩ ha

निह

DĪHA

26_ Tỳ ma lệ

विमले

VIMALE

27_ Du đàn nĩ

सुद्धनि

ŚUDDHANI

28_ Bả ca cật đế đề bát nĩ

प्रकृति दीपानि

PRAKRTI DĪPĀNE

29_ Bà bì tỳ bà bạt nĩ

भव विभवानि

BHAVA VIBHAVANE

30_ A tăng kỳ

असुङ्गे

ASUŅGHE

31_ Đà mê

दामे

DAME

32_ Tỳ phú la tư tỳ

विपुला प्रबहे

VIPULA PRABHE

33_ Tam ca ly sa nĩ

सुंकारसनि

SUŅKARSANI

34_ Đề lệ đề lệ

धिरधिर

DHIRE DHIRE

35_ Ma ha đề đề lệ

महा धिधिर

MAHĀ-DHIDHIRE

36_ Gia kỳ bạt đế

यासुवति

YASU-VATI

37_ Già lệ

वले

CALE

38_ A già lệ

अबल

ACALE

39_ Ma đà lệ

अबल

MACALE

40_ Tam ma già lệ

अमबल

SAMA-CALE

41_ Trí đà san đia

दृढ संधि

DR̥ḌHA SAMDHI

42_ Át thất đế

अर्थ

ARTHITE

43_ A tăng già tỳ ha lệ

असुंघ अहारे

ASUN̄GHA VIHARE

44_ A tăng già ni ha lệ

असुंघ निहारे

ASUN̄GHA NIRHĀRE

45_ Tỳ ha la, tỳ ma lệ

द्विहारे अमले

DĪHARA VIMALE

46_ Nị ha la, du đàn nị

द्विहारे सुद्धे

DĪHARA ŚUDDHA DE

47_ Trí cầm tô my

दृढ सुमे

DR̥ḌHA SUME

48_ Tha di

अर्थ

RTHI ME

49_ Tha ma bà đế

अर्थ वृत्ति

RTHI-VARTTI

50_ Ma ha tư tỳ

महाप्रबु

MAHĀ-PRABHE

51_ Tam mạn đá tư tỳ

अमन्त प्रबु

SAMANTA-PRABHE

52_ Tỳ phú la tư tỳ

विपु रा प्रभ

VIPURA PRABHE

53_ Tỳ phú la lạt di

विपु रा रश्मि

VIPURĀ RĀSMI

54_ Tam mạn đa mục xí

समन्ता मुक्खे

SAMANTA-MUKHE

55_ Tát bà đá nọa kiệt đế

सर्वत्र अनुगते

SARVATRA ANUGATE

56_ A na si thị

अनाच्छेदे

ANA-CHEDE

57_ Đà la ni, đà la ni

धारणि धारणि

DHARAṆI DHARAṆI

58_ Ni đà na cù đê, toa ba ha

निदानगुत्रे स्वहा

NIDANA-GUTRE SVĀHĀ

Bảy giờ Đức Thế Tôn bảo Xá Lợi Phất: “Ta hướng dẫn Đà La Ni Chú đã nói. Các Bồ Tát này cùng với Hành Giả đều nên thọ trì, đọc tụng thông lợi. Nhưng chẳng nên chọn lấy Hữu Vi Vô Vi, đối với tất cả Pháp không có nhiễm không có dính, cũng đừng phỉ báng, sinh tâm lia chán; cũng chẳng nhiếp thọ siêng cầu tu tập

Nếu chọn lấy các Pháp của Hữu Vi Vô Vi sẽ mau xa lìa, chẳng nên chấp dính, chẳng thấy Pháp hợp, chẳng thấy Pháp tan, chẳng thấy Pháp sinh, chẳng thấy Pháp diệt, cũng thấy Pháp có đi lại. Nay chẳng thấy Pháp tăng, chẳng thấy Pháp giảm, chẳng thấy **Pháp của mười hai nhân duyên** khởi, chẳng thấy **Pháp của mười hai nhân duyên** diệt, chẳng tuyên nói Pháp cũng chẳng phải chẳng tuyên nói.

Bồ Tát thường nên Chính Niệm. Chư Phật chẳng phải sắc chẳng phải không có sắc, chẳng phải tướng chẳng phải không có tướng, chẳng phải nghĩa chẳng phải chẳng có nghĩa, chẳng phải Giới chẳng phải chẳng có Giới, chẳng phải Định chẳng phải chẳng có Định, chẳng phải Tuệ chẳng phải chẳng có Tuệ, chẳng phải Giải Thoát chẳng phải chẳng có Giải Thoát, chẳng phải Giải Thoát Tri Kiến chẳng phải chẳng có Giải Thoát Tri Kiến, chẳng phải Tộc Tính chẳng phải chẳng có Tộc Tính, chẳng phải Quyển thuộc chẳng phải chẳng có Quyển Thuộc, chẳng phải Hành chẳng phải chẳng có Hành, chẳng phải đến chẳng phải chẳng có đến, chẳng phải Thời chẳng phải chẳng có Thời, chẳng phải Uẩn Nhập Giới chẳng phải chẳng có Uẩn Nhập Giới, chẳng phải Trí chẳng phải chẳng có Trí, chẳng phải nói Pháp chẳng phải chẳng có nói Pháp, chẳng phải Ngã Tịnh chẳng phải Tha Tịnh, chẳng phải Chúng Sinh Tịnh cũng chẳng phải chẳng có Tịnh, chẳng phải Tự Nghĩa chẳng phải Tha Nghĩa, Chẳng phải Pháp chẳng phải Luật, chẳng phải Thân Khẩu Tịnh cũng chẳng phải Ý Tịnh, lại chẳng phải quá khứ đi đến ngày nay hành Tịnh, Chẳng vì mình (Tự) chẳng vì người (Tha)

Này Xá Lợi Phất ! Nói điều như vậy, đây tức gọi là Bồ Tát niệm Phật thấy đều nhiếp vào tất cả các Pháp có tên gọi là **Vĩnh Đáo Chư Pháp Đẳng Tập Vi Diệu Tổng**

Trì. Lại có tên là **Đệ Nhất Nghĩa Biện Tối Thắng Vô Ngại Đà La Ni Môn**, cũng có tên là **Mãn Túc Nhất Thiết Chư Nguyên Đà La Ni Môn**. Lại có tên là **Tất Đắc Bồ Đề Nhất Phần Chư Thâm Tam Muội Đà La Ni Môn**. Lại có tên là **Biện Nhiếp Chư Dư Thiện Căn Đà La Ni Môn**. Cũng có tên là **Pháp Tạng Tính Tướng Diệu Nghĩa Chân Thật Chi Hạnh Đà La Ni Môn**. Cũng có tên là **Hữu Vi Phương Tiệm Siêu Quá Giáng Phục Chư Ma Đà La Ni Môn**.

Lại Xá Lợi Phất ! Đà La Ni này có tên là **Thuyết Vô Lượng Pháp Môn**. Các Hành Giả đó đều cần dạy được nghĩa lợi thâm sâu này, mau được đạo của Vô Thượng Bồ Đề. Tại sao thế ? Vì Đà La Ni này có tên là **Chư Phật Quyết Định Đại Thừa Nhất Thiết Công Đức Thâm Thâm Pháp Tạng**. Chỗ đó tên là **Phá Nhất Thiết Chúng Sinh Sinh Tử Chi Hành Vô Nhiễm Pháp Giới Đà La Ni Môn**

Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

Không cầu ở **Không Pháp** (Pháp trống rỗng)

Chẳng hý luận Bồ Đề

Tùy thuận Pháp Giới Tính

Mau được Đà La Ni

Siêng nghe tập Kinh này

Đà La Ni không tận

Ở đây được thành tựu

Tất cả Trí Minh Tuệ

Nếu muốn cầu Bồ Đề

Trì Đà La Ni này

Do đây Hành Giả được

Tu tập Tổng Trì nên

Liền nghe mười phương PHẬT

Rộng nói các Pháp Giới

Đã nghe tất cả Pháp

Hiểu sâu Đệ Nhất Nghĩa

Như mặt trời sáng chói

Hiểu rõ cũng như vậy

Do được tu **Tối Thắng**

Vi Diệu Đà La Ni

Thọ trì Kinh này nên

Thường được thấy chư PHẬT.

Giả sử các chúng sinh

Trải qua trong một Kiếp

Muốn được điều vãn nạn

Hành Giả hay chặt đứt

Bồ Đề biện như vậy

Chẳng thể được cùng tận

Như các Hành Giả này

Tức là Pháp Vương Tử

Đã được gán **Tối Thắng**

Vô Thượng Bồ Tát Đạo

Nếu thích nghe Kinh này
Nên gần Pháp Sư đó
Là chư Phật Thế Tôn
Chẳng chỉ nhớ (niệm) Hành Giả
Cũng thương các chúng sinh
N như mẹ hiền yêu con
Người này hành Thế Gian
Trì Đà La Ni đó
Khi ấy liền hay thấy
Một ức các Thế Tôn.

Nếu người, ức ngàn kiếp
Đời trước tạo mọi tội
Một tháng trì Kinh này
Tội ấy đều trừ diệt
Tất cả các Thế Tôn
Đều sẽ trao vào tay

Giả sử các Bồ Tát
Ức kiếp gom Công Đức
Nếu hay một tháng trì
Đà La Ni như đây
Báo công đức đạt được
Phước ấy hơn điều kia

Các chúng sinh ba cõi
Giả sử đều là Ma
Không thể tự gây hại
Người trì Đà La Ni
Nếu Hành Giả nhớ niệm
Tối Thượng Đà La Ni
Lại hay thường tụng trì
Cho đến được Bồ Đề
Nói Đà La Ni này
Là tên **Quyết Định Trì**
Tất cả các chúng sinh
Liền sẽ ở xứ đó
Hiện tiền thấy đều được
Đạo Vô Thượng Bồ Đề
Nghe Đà La Ni đó
Đặng Minh Phật đã nói
Tức ở trong phút chốc
Được thấy hàng sa Phật.

Nếu thích nơi chư Phật
Vớ biết nơi chốn ấy
Nên tu trì Kinh đó

Đều liền tùy theo Ý
Nếu muốn được **Thanh Tịnh**
Tối Diệu Phật Sát Độ
Tướng sáng rất sáng tỏ
Đầy đủ chúng Thanh Văn
Tri Đà La Ni này
Tất cả đều sẽ được.

Hành Giả nên tinh tiến
Trong bảy ngày bảy đêm
Suy tư Đà La Ni
Thấy tám mươi ức Phật
Chẳng nghĩ đến điều ác
Cũng chẳng nghĩ điều khác
Chuyên nghĩ Kinh như vậy
Mau được Đà La Ni.
Ví như vào biển lớn
Liên chẳng cầu báu khác
Được Đà La Ni này
Chẳng nguyện niềm vui khác
Cho nên Tinh (tinh thực) Kinh này
Muốn gần Bồ Đề sâu
Sẽ được Đạo Vô Thượng
Đến ở nơi Tịch Diệt

Đức Phật bảo Xá Lợi Phất: “Hạnh của Bồ Tát có đầy đủ bốn Pháp được Đà La Ni. Thế nào là Bốn ? Chẳng dính ứ dục. Đối với các chúng sinh chẳng khởi ganh ghét. Bồ thí các tài vật, tâm không có hối tiếc. Ngày đêm thường vui tu tập Pháp lành.

Lại Xá Lợi Phất ! Bồ Tát đầy đủ bốn Pháp như vậy sẽ được Đà La Ni

Lúc đó Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

_ Vứt Dục ô ứ ấy
_ Với buông Ma Hạnh hẹp
_ Như nhân duyên Dục này
_ Tức là nẻo Địa Ngục

_ Nơi danh lợi kẻ khác
_ Chẳng sinh tâm ganh ghét
_ Mất **Tư** nhìn chúng sinh
_ Được hình Đại Uy Diệu

_ Chúng sinh nếu tranh tụng
_ Đều do thân này khởi
_ Vì thế nên vứt yêu (Ái)
_ Sẽ được Đà La Ni

_ Ngày đêm thường cầu Pháp
_ Một lòng vui Bồ Đề
_ Hành Giả liền hay được

Như Đà La Ni này
Thường nên hiện tiền tu
Bốn Pháp đẳng như vậy
Bấy giờ Đức Như Lai bảo Xá Lợi Phất: “Như bốn Pháp này, thường nên tu học.

Này Xá Lợi Phất ! Lại có bốn Pháp, Hành Giả có đủ điều này sẽ được Đà La Ni. Thế nào là bốn ? Một là thường nên siêng năng tu tập Hạnh A Lan Nhã. Hai là đối với Pháp thâm sâu nên kham nhẫn phụng trì. Ba là chẳng dính lợi dưỡng danh dự. Bốn là vứt bỏ tất cả chỗ đã yêu, nơi nhiễm dính thấy đều hay buông bỏ cho đến thân mệnh huống chi là tài vật khác.

Xá Lợi Phất ! Bồ Tát đầy đủ bốn Pháp như đây sẽ được Đà La Ni.
Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

_ Thường tu A Lan Nhã
_ Trụ nơi chẳng phóng dật
_ Siêng hành tâm nhẫn sâu
_ Nên cứu đầu bị cháy
_ Hạnh này rất thù thắng
_ Chư Phật đã khen ngợi

_ Chẳng ở quyền thuộc khác
_ Nhóm danh dự, lợi dưỡng
_ Cùng với các tài vật
_ Mà sinh tâm tham ái
_ Ít Dục với biết đủ
_ Như chim không cất giữ
_ Đã được mang thân người
_ Thường nên tu mọi Thiện

_ Lành thay ! Được Phật Pháp
_ Xuất Gia vứt gốc khổ
_ Kiêu Mạn, các phiền não
_ Dứt bỏ được thanh tịnh
_ Cần phải siêng cung kính
_ Tôn trọng Phật Pháp Tăng
_ Tham lợi mất Niệm Trí
_ Cũng mất tin Giới Pháp
_ Cách Bồ Đề rất xa
_ Vì thế nên vứt Tham.

Lại Xá Lợi Phất ! Hành Giả lại nên thành tựu bốn Pháp được Đà La Ni . Nhóm nào là bốn ? Có nghĩa của tám chữ. Thế nào là tám ?

Ấy là chữ **A** (𑖀-PA) là Đệ Nhất Nghĩa. Tất cả các Pháp nhập vào nghĩa **Vô Ngã**

La (𑖂-LA) là tướng tốt. Tướng tốt này nhập vào nghĩa của Pháp Thân Như Lai

Bà (𑖄-BA) là trẻ thơ (anh nhi). Pháp của trẻ thơ quyết định hướng tới nhập vào nghĩa của Thông Tuệ

Xà (𠄎-JA) là tại vạ của sinh già bệnh chết. Nhóm sinh già đó nhập vào không có sinh diệt

Ca (𠄎-KA) là tác nghiệp nhập vào không có nghiệp báo

Đà (𠄎-DHA) là Pháp Tổng Trì Đà La Ni, Không (trống rỗng), Vô Tướng , Vô Nguyên hướng tới nhập vào Pháp Giới

Xa (𠄎-SA) là Xá Ma Tha (Śamatha: Chi), Tỳ Bà Xá Na (Vipāśyana: Quán). Nhóm Xa Ma Tha nhập vào tất cả Pháp

Xoa (𠄎-KṢA) là các Pháp không có trụ không có tận cũng không có phá hoại, lại không có trước sau.

Các Pháp như vậy hướng tới nhập vào Niết Bàn. Tám chữ như vậy đều nhập vào nghĩa này, Bồ Tát nên tùy theo mà nhập vào, đây tức gọi là **Sơ Đệ Nhất Pháp** (Pháp khởi đầu thứ nhất).

Nên khéo viết chép siêng năng thọ trì Tổng Trì Đà La Ni Điển như vậy , đây gọi là Hành Giả nhập vào Pháp thứ hai.

Nửa tháng, nửa tháng nên đọc tụng niệm Pháp Tổng Trì Đà La Ni như vậy, đây gọi là Hành Giả nhập vào Pháp thứ ba.

Hành Giả thường nên chuyên tâm nghĩ niệm Pháp Tổng Trì Đà La Ni như vậy khiến các chúng sinh thấy đều vui vẻ, khéo dẫn ý ấy chăm chỉ khiến cho tinh tế sáng suốt, đây gọi là Hành Giả nhập vào Pháp thứ tư.

Này Xá Lợi Phất ! Hành Giả đầy đủ bốn Pháp như vậy sẽ được Đà La Ni này.

Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

Viết giữ Đà La Ni

Suy tư nghĩa tám chữ

Nếu nửa tháng, nửa tháng

Chuyên cần thường đọc tụng

Chúng sinh ở chốn đây

Tu tập luôn nói niệm

Gần sát ở **Quảng Đại**

Bồ Đề Thâm Thâm Trí

Quyết định hay hiện thấy

Tất cả Phật mười phương

Thế nên ở Pháp này

Nên tu tâm siêng học.

Đức Phật bảo Xá Lợi Phất: “Bồ Tát Ma Ha Tát có bốn Pháp Lợi. thường nên chuyên tập. Thế nào là bốn? Một là Chính niệm chư Phật mười phương. Hai là Cứu cánh không có các việc Ma. Ba là Người đó mau lìa nghiệp chướng. Bốn là mau được **Vô Đoạn Vi Diệu Thâm Thâm Biện Tài**

Lại Xá Lợi Phất! Bốn Pháp như vậy, Hành Giả cần phải chuyên cần tu tập Đà La Ni này, ắt được Pháp Lợi.

Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

Nên Chính niệm chư Phật

Nơi chúng Ma chẳng biết

Thấy được mau xa lìa

Tất cả các nghiệp chướng

Cũng được vô lượng ức

Biện Tài Đà La Ni

Đức Phật bảo Xá Lợi Phất :” Vào đời trước, cách nay vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp, lúc đó có Đức Phật hiệu là **Bảo Thắng Hỏa Tụ Quang Minh Như Lai Ứng Chính Biến Tri Minh Hạnh Túc Thiện Thế Thế Gian Giải Vô Thượng Sĩ Điều Ngự Trượng Phu Thiên Nhân Sư Phật Thế Tôn** xuất hiện ở đời

Này Xá Lợi Phất ! Lúc Đức **Bảo Thắng Hỏa Tụ Quang Minh Như Lai** vào Bát Niết Bàn thời có vị Chuyển Luân Vương tên là **Tinh Trì** có đầy đủ bảy báu thống lĩnh bốn thiên hạ. Vị vua ấy có người con tên là **Bất Tư Nghị Công Đức Tối Thắng** mà vị Vương Tử đó đến năm được một ngàn sáu trăm tuổi thời ở chỗ của Đức Bảo Thắng Hỏa Tụ Quang Minh Phật mới được nghe Pháp Đà La Ni này, tức liền giải ngộ, chuyên cần tu tập trải qua bảy vạn năm, ngày đêm chẳng lười biếng, chưa từng mệt mỏi, mắt chẳng tạm nhắm

Vương Tử lại ở trong bảy vạn năm buông bỏ thân mệnh, tiền của cùng với vương vị. Lại bảy vạn năm ở yên một nơi siêng năng kinh hành, hông chẳng dính đất

Lại ở chỗ của chín ức trăm ngàn na do tha chư Như Lai nghe nói Pháp xong thầy đều thọ trì, đọc tụng, thông lợi. Vương Tử tức liền xuất gia tu Đạo, trải qua chín vạn năm thọ trì thành tựu Vô lượng Đà La Ni Môn như đây.

Khi vị Tỳ Kheo này thành tựu điều đó xong , rộng vì chúng sinh tuyên bày nghĩa này.

Tỳ Kheo Vương Tử liền ở đời này, cảm hóa tám mươi ức na do tha trăm ngàn chúng sinh thầy đều an trụ A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề, cũng lại chứng nơi Địa Bất Thoái Chuyển.

Lại Xá Lợi Phất ! Bảy giờ trong Chúng có vị trưởng giả tử tên là **Nguyệt Tràng**. Vị Trưởng Giả Tử đó ở chỗ của vị Tỳ Kheo ấy, nghe vô lượng môn Đà La Ni như đây. Nghe xong tức liền tùy vui đỉnh thọ

Nguyệt Tràng do nhân duyên, công đức, căn lành của sự tùy vui này mà được gặp chín mươi ức chư Phật Thế Tôn, cung kính cúng dường được Pháp Tối Thượng Đà La Ni này. Đối với các ngôn luận rất là thù thắng, lại được Đệ Nhất Bất Đoạn Biện Tài.

Vương Tử Tỳ Kheo ba kiếp cúng dường chư Phật đó xong thì được Đạo Vô Thượng.

Lại Xá Lợi Phất đừng sinh nghi hoặc ! Vương Tử Tỳ Kheo Pháp Sư lúc đó , nay là **Vô Lượng Thọ Như Lai**. Nguyệt Tràng lúc đó, nay là **Định Quang Phật**

Đức Phật bảo Xá Lợi Phất:”Ta cùng với các hàng Bồ Tát của đời Hiền Kiếp đều cùng nghe Pháp Đà La Ni này, liền sinh tùy vui. Do nhân duyên công đức của căn lành này , trải qua trong bốn mươi trăm ngàn kiếp thường siêng năng buông bỏ Pháp sinh tử, ở chỗ của chín mươi ức các Như Lai được Đà La Ni tối vi đệ nhất, ngôn luận siêu tuyệt, biện tài thù thắng.

Lại Xá Lợi Phất ! Chính vì thế cho nên Hành Giả nếu muốn mau được Đạo Vô Thượng thì nên thọ trì Pháp Đà La Ni này.

Nếu lại có người chẳng thể thọ trì, viết chép, đọc tụng mà chỉ sinh tùy vui. Tại sao thế ? Do duyên với căn lành này sẽ khiến cho Hành Giả đó đều sẽ đắc được Địa Bất Thoái Chuyển đến Đạo Vô Thượng , hướng chi là người thọ trì, viết chép, đọc tụng, rộng vì người khác diễn bày thời công đức đã được chỉ trừ Đức Như Lai ra, còn tất cả chúng sinh chẳng thể đo lường được.... hướng chi suy tư rộng vì người nói

Khi ấy Đức Thế Tôn liền nói **Kệ** rằng:

Được Đà La Ni này
Tên là **Vô Lượng Môn**
Chư Phật thường hộ niệm
Ma chẳng được dịp hại
Nghệp chướng, mọi trần lao
Đều mau được thanh tịnh

_ Nghe Diệu Điển này xong
Tùy vui liền viết chép
Thọ trì, luôn đọc tụng
Rộng vì người diễn nói
Tất cả các chúng sinh
Chẳng tính nổi công đức

_ Nơi Hành Giả sinh ra
Thường được thấy chư Phật
Được niềm tin khó bàn (bất tư nghị tín)
Khéo giải sâu nghĩa Kinh
Hành Giả đó mau được
Đạo Bồ Đề tối thượng
Tam Muội Thông không tận
Đà La Ni cũng thể
Hình sắc luôn đầy đủ
Phước Báo thường nối tiếp
Thấy Phật với nghe Pháp
Không thời nào tạm thiếu
Lúc chưa được Bồ Đề
Giữ mãi công đức này

_ Ta nhớ đời quá khứ
Đã nghe Tổng Trì này
Thấy nơi hàng sa Phật
Được Vô Thượng Bồ Đề
Ví như **Nguyệt Tràng** xưa
Được thành **Định Quang Phật**
Quá khứ **Công Đức Thắng**
Pháp Sư Tỳ Kheo ấy
Nay thấy **Vô Lượng Quang**
Là Phật **A Di Đà**
Ta cùng với Hiền Kiếp
Vô lượng các Bồ Tát
Cùng nghe Kinh Điển này
Thâm tâm cùng tùy vui
Nếu thích mau gần sát
Đạo Bồ Đề vô thượng
Lại thích mau giảng Ma
Lại thích trăm Phước nghiêm

Nên chuyên tâm Tổng Trì
Được đây, chẳng gì khó

Nếu người đem trần báo
Đầy hằng sa Thế Giới
Bồ thí cho tất cả
Đều khiến được sung túc
Chỉ hay viết Kinh này
Phước ấy hơn việc kia

Vì thế nên lặng nghe
Một lòng chẳng tán loạn
Viết chép và thọ trì
Cùng với khéo suy tư
Điền thâm diệu như đây
Đây là **Trí Bồ Tát** (Jñāna-bodhi-satva)
Mau được nơi Bồ Đề
Chẳng đủ, dùng rất khó

Lại nữa Xá Lợi Phất ! Nếu có Hành Giả chuyên tâm , nối tiếp niệm Đà La Ni này thời có tám vị Dạ Xoa trụ tại núi Tuyết, ngày đêm ủng hộ Hành Giả như vậy trừ các suy hoạn, lợi ích cho thế lực.

Thế nào là tám? Vị thứ nhất tên là **Thủ La** (Śura: Đòi Tổng nói là: Dũng Kiện). Vị thứ hai tên là **Trí Lập Đà** (Dṛḍha:Kiên Cố). Vị thứ ba tên là **Bá Lạp Phục Đa** (Chúng Đa). Vị thứ tư tên là **Na La Diên Bà La** (Nārāyaṇa-bala: Đại Lực Sĩ). Vị thứ năm tên là **Na Lệ Nhân Đà La** (Nārendra: Nhân Chủ). Vị thứ sáu tên là **Đột Đà Lợi sa** (Ngũ Năng Phỉ Báng). Vị thứ bảy tên là **Ca La La** (Nhại Sại). Vị thứ tám tên là **Tu Bà Hâu** (Subāhu: Hảo Tý, Diệu Tý)

Này Xá Lợi Phất ! Hành Giả cần phải dùng lụa trắng tốt, tô vẽ tượng của tám vị Quý Thần như vậy xong, trước tiên dùng màu sắc khiến rất thanh tịnh, chẳng được tạp dùng keo nấu bằng da của chúng sinh

Hành Giả nếu muốn đọc tụng Kinh này. Trước tiên nên tắm gội, mặc quần áo sạch, chuyên tâm cầu thỉnh tám Quý Thần này, đặt bày mọi loại hương, thức ăn uống tinh khiết, mọi tạp hương màu nhiệm, rải hoa, vòng hoa với đèn dầu sạch ... dùng cúng dường.

Hành Giả lại nên dùng màu vẽ ở mặt đất như tòa Viên Luân tự tại trên đó, quỳ gối phải sát đất , tay cầm lò hương, một lòng Từ nhớ vô lượng chúng sinh, bảy lần hồi tụng Đà La Ni Chú thì tám vị Quý Thần đó liền hiện thân ấy

Trong Trời Dục Giới có tám vị Bồ Tát. Tám Đại Sĩ đó thấy Hành Giả này kính tụng Đà La Ni như vậy thời cũng thường hộ niệm, tăng ích cho thế lực ấy

Thế nào là tám ? **Chúng Quang Bồ Tát, Trí Quang Bồ Tát, Nhật Quang Bồ Tát, Văn Nạn Bồ Tát, Nhất Thiết Nguyện Mãn Bồ Tát, Đại Lực Bồ Tát, Tinh Vương Bồ Tát, Diệu Ý Bồ Tát.** Tám Bồ Tát đó với tám vị Quý Thần khiến cho Hành Giả này một lòng chuyên tu, được Pháp Đà La Ni, lợi cho thế lực, khiến các chúng sinh đều yêu nhớ. Tất cả vật cần thiết thì tùy ý chẳng thiếu , bên trong một trăm Do Tuần không có các suy hoạn.

Như vậy Hành Giả cần phải tu Đà La Ni, phát nguyện chân thật, ghi nhớ siêng năng, yêu thích tất cả Pháp lành, chia bày nhóm Bồ Thí, Giới... Tâm, Quảng Tuệ, tùy theo điều ấy nhiều ít, không có sự keo kiệt

Hành Giả thọ trì Đà La Ni này. Lại nên tôn trọng Phật với Pháp, Tăng. Đối với nơi Tam Bảo luôn sinh kính sợ, một lòng chuyên tu Pháp Nhẫn thâm sâu”

Đức Thế Tôn nói Đà La Ni này thời ba ngàn hằng hà sa trăm ngàn ức na do tha các hàng Bồ Tát đều được Đà La Ni Môn này, tên là **Thuyết Vô Lượng**. Lại chứng nơi Địa Bất Thoái Chuyển, sẽ được A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề. Sáu mươi tám bà la chư Thiên, kể chưa phát tâm Vô Thượng Bồ Đề thì nay thấy đều phát ý Vô Thượng Đạo

Thời Xá Lợi Phất bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Kinh này tên là gì? Phụng trì như thế nào?”

Đức Phật bảo Xá Lợi Phất: “Kinh này tên là **Vô Lượng Môn Tổng Trì Đà La Ni**, như vậy thọ trì. Cũng có tên là **Phá Nhất Thiết Chúng Ma Tổng Trì Đà La Ni**, như vậy thọ trì. Cũng có tên là **Bồ Tát Nhất Phần Siêu Ý Tổng Trì Đà La Ni**, như vậy thọ trì. Cũng có tên là **Nhất Phần Đắc Nhất Thiết Tổng Trì Đà La Ni**, như vậy thọ trì”

Bấy giờ Đức Thế Tôn nói Kinh này xong thời các Đại Thanh Văn của nhóm Xá Lợi Phất, Bồ Tát, Người, Trời, Tu La, Ca Lô La, Càn Thát Bà, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, tất cả Thế Gian nghe điều Phật đã nói đều hơn hờ vui vẻ, đội trên đỉnh đầu thọ trì, làm lễ rồi lui ra.

KINH VÔ LƯỢNG PHÁ MA ĐÀ LA NI (Hết)

20/03/2009